

॥ ११ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ हेतुकारणसंयुक्तैः हेतवोदृष्टा अपराधाः कारणानि अदृष्टान्यवस्थं भावीनितैर्युक्तानितैः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रायादगच्छत् ॥ ३३ ॥
 अस्मत्कृते त्वया कृष्णवाचः सुपुरुषाः श्रुताः ॥ शस्त्राणां च निपाता वैवज्रस्पर्शोपमारेणे ॥ २१ ॥ ते च ते सफला जाता हते दुर्योधनेऽच्युत ॥ तत्सर्वं न यथानस्येत्युनः
 कृष्णतथा कुरु ॥ २२ ॥ संदेहदोलां प्राप्तं न श्वेतः कृष्णजये सति ॥ गांधार्या हि महाबाहो क्रोधं बुद्ध्या स्वमाधव ॥ २३ ॥ साहि नित्यं महाभागा तपसो ग्रेण कर्षिता ॥
 पुत्रपौत्रवधं श्रुत्वा ध्रुवं नः संप्रथक्ष्यति ॥ २४ ॥ तस्याः प्रसादनं वीरप्राप्तकालं मतं मम ॥ कश्च तां क्रोधता घाक्षीं पुत्रव्यसन कर्षितां ॥ २५ ॥ वीक्षितुं पुरुषः शक्त
 स्वामृते पुरुषोत्तम ॥ तत्र मे गमनं प्राप्तं रोचते तव माधव ॥ २६ ॥ गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्थं मरिंदम ॥ त्वंहि कर्ता विकर्ता च लोकानां प्रभवा व्ययः ॥ २७ ॥
 हेतुकारणसंयुक्तैर्वाक्यैः कालसमीरितैः ॥ क्षिप्रमेव महाबाहो गांधारीं शमयिष्यसि ॥ २८ ॥ पितामहश्च भगवान् कृष्णस्तत्र भविष्यति ॥ सर्वथा ते महाबाहो गांधा
 र्याः क्रोधनाशनं ॥ २९ ॥ कर्तव्यं सा त्वतां श्रेष्ठपांडवानां हितार्थिना ॥ धर्मराजस्य वचनं श्रुत्वा यदु कुलोद्बहः ॥ ३० ॥ आमंभ्यदारुकं प्राहरथः सज्जो विधीयतां ॥
 केशवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणो यदारुकः ॥ ३१ ॥ न्यवेदयद्रथं सज्जं केशवाय महात्मने ॥ तं रथं यादवश्रेष्ठः समारुढ्य परंतपः ॥ ३२ ॥ जगाम हास्तिनपुरं त्वरितः
 केशवो विभुः ॥ ततः प्रायान्महाराज माधवो भगवान् रथी ॥ ३३ ॥ नागसाङ्गयमासाद्य प्रविवेश च वीर्यवान् ॥ प्रविश्य नगरं वीरो रथघोषेण नादयन् ॥ ३४ ॥ वि
 दितं धृतराष्ट्रस्य सोवतीर्य रथोत्तमात् ॥ अभ्यगच्छददीनात्मा धृतराष्ट्रनिवेशनं ॥ ३५ ॥ पूर्वचाभिगतं तत्र सोपश्यदृषिसत्तमं ॥ पादौ प्रपीड्य कृष्णस्य राज्ञश्चापि
 जनार्दनः ॥ ३६ ॥ अभ्यवादयदव्यग्रो गांधारीं चापि केशवः ॥ ततस्तु यादवश्रेष्ठो धृतराष्ट्रमथोक्षजः ॥ ३७ ॥ पाणिमालं व्यराजेन्द्रसुस्वरं प्ररुरोदह ॥ समुहूर्तादि
 वोत्सृज्य बाष्पं शोकसमुद्भवं ॥ ३८ ॥ प्रक्षाल्य वारिणानेत्रे त्वाचम्य च यथाविधि ॥ उवाच प्रस्तुतं वाक्यं धृतराष्ट्रमरिंदमः ॥ ३९ ॥ न ते स्य विदितं किंचिद्दृढस्य
 तव भारत ॥ कालस्य च यथावत्तं तत्ते सुविदितं प्रभो ॥ ४० ॥ यदिदं पांडवैः सर्वैस्तव चित्तानुरोधिभिः ॥ कथं कुलक्षयो न स्यात्तथा क्षत्रस्य भारत ॥ ४१ ॥ भ्रातृभिः
 समयं कृत्वा क्षांतवान् धर्मवत्सलः ॥ घूतच्छलजितैः शुद्धैर्वनवासोऽलुपागतः ॥ ४२ ॥ अज्ञातवासचर्या च नानावेषसमावृतैः ॥ अन्ये च बहवः क्लेशास्त्वशक्तैरि
 व सर्वदा ॥ ४३ ॥ मया च स्वयमागम्य युद्धकाल उपस्थिते ॥ सर्वलोकस्य सान्निध्ये ग्रामांस्त्वं पंचयाचितः ॥ ४४ ॥ त्वया कालोपसृष्टेन लोभतो नापवर्जिताः ॥ त
 वापराधान्पते सर्वे क्षत्रं क्षयंगतं ॥ ४५ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ कृष्णस्य व्यासस्य ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥